

Denis Majko

Pokoj na vidieku

Je ráno, začína krásny letný deň. Slnko vykuklo a opiera svoje lúče na prebúdajúcu sa prírodu.

Zvedavé kvety obracajú hlávky k slnku, akoby sa chceli napiť tepla a energie. Čakajú na melodický bzukot z neďalekého včelína. Pokojný vánok fúka do zlatistých klasov obilia pokrytých rannou rosou. Vetrík sa do kláskov opiera a vysúša chladivú rosu z ich hlávok. Konáriky na stromoch vánok jemne ohýba, sťa by mávali a tešili sa na teplý, slnečný deň. Počuť štebot vtáčikov skrytých v hustých korunách mohutných stromov. Hneď v ich blízkosti žblnkoce potôčik. Slnečné lúče sa odrážajú od jeho hladiny podobajú zrkadlu. Stromy ticho stoja, hýria farbami ako paleta veľkého umelca, akoby ich slnko obsypalo zlatým prachom. Zvuky zvonov kostolíka sa rozliehajú dedinkou, prebúdajú ľudí do nového slnečného dňa.

Prichádza deň prázdnin, teda najšťastnejší deň v očiach detí. Dievčence sa tešia na hry na lúke, behanie a skákanie pomedzi kvietkami. Ako princezné si robia venčeky z krásnych bielych margarétok. Zdobia svoje hlávky, odev i prsty prstienkami z pestrých farebných lúčnych kvetov. Chlapci si z prútia zhotovujú udice a tešia sa na chytanie rýb v neďalekom potôčiku.

Zvony vyhávajú z postele aj koscov, ktorí včera nedokončili svoju prácu. Zahnali ich kvapky dažďa padajúce z rozzúrenej oblohy. Ale dnes klásky padnú do ich rúk a poputujú do miestneho mlyna. Pekári už ohrievajú svoje pece a všetci sa tešia na chrumkavý teplý chliebik na večeru.

Niet nad silu prírody, ktorá nám dodá chuť do života a prilieva pozitívnu energiu.